

99 | BÜYÜLÜ FENER | ÇOCUK | 69
SIR ARTHUR CONAN DOYLE

tamadres.com

BASKERVILLE'LERİN KÖPEĞİ

© 2015 Büyüülü Fener Yayınları

THE HOUND OF THE BASKERVILLES

© 2007, 2003 Usborne Publishing Ltd.

Büyüülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu

Çeviren Sibel Alaş

Editör Özgür Batur

Kapak Resmi Zafer Okur

Kapak Tasarımı Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarımı Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-197-1

1. Basım: Haziran 2017

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelhavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Çağaloğlu İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 10905

BÜYÜLÜ FENER ÇOCUK KLASİKLERİ

BASKERVILLE'LERİN KÖPEĞİ

Sir Arthur Conan Doyle

Çeviren: Sibel Alaş

tamadres.com

İçindekiler

Baskerville'lerin Köpeği Hakkında	7
Tümdengelim Bilimi	11
Lanet	19
Sir Henry	32
Baskerville Malikânesi	52
Grimpen Bataklığı	60
Watson Eve Mektup Yazıyor	70
Bozkırdaki Işık	76
Tordaki Adam	90
Bozkırdaki Ölüm	110
Ağlar Atılıyor	127
Köpek	139
Vaka Sonuçlanıyor	153
Conan Doyle Hakkında	165
Filmler	168

tamadres.com

BASKERVILLE'LERİN KÖPEĞİ HAKKINDA

Baskerville servetinin vârislerine dadanan şeytani bir köpeği anlatan ve kitap formunda ilk kez 1902 yılında yayımlanan bu heyecan verici hikâye, birçok haklı sebepten ötürü meşhur olmuştur. Bu hikâye, dünyanın en büyük kurgu dedektiflerinden biri olan Sherlock Holmes'un en iyi bilinen davasıdır. Fakat dedektifin Baskerville soruşturmasına dahil oluşu tamamıyla şans eseri gerçekleşmiştir. Eğer Conan Doyle fikrini son anda değiştirmiş olmasaydı, okurlar Sherlock Holmes adını bir daha asla duymayacaklardı.

Conan Doyle, Baker Caddesi 221b adresinde yaşayan o dâhi dedektifi yarattığı sırada, doktorluk yapıyor ve mütevazı bir gelir elde ediyordu. Dedektifin maceraları sayesinde birkaç yıl içinde ünlü ve zengin oldu. Fakat arkadaşlarına itiraf ettiği üzere, yarattığı karakteri istenmeyen bir yük olarak görüyordu. Conan Doyle'un asıl arzusu tarihi romanlar yazmaktı, zira tarihi hikâyelerin, Londralı dedektifi-

fin çağdaş macaralarından daha önemli olduğunu düşünüyordu. Bu sebeple, 1893 yayımladığı *Son Görev* isimli hikâyede, Holmes'u, baş düşmanı Profesör Moriarity'nin acımasız ellerine bıraktı. Hikâyenin sonunda iki adam da, İsviçre Alpleri'nde bulunan ve "kaynayan köpük" olarak bilinen Reichenbach Şelalesi'nden aşağı düştü.

Dedektifin ölümü ülkeyi şok etti. Londra'daki tüccarlar, şapkalarına siyah kurdeleler bağlayıp kahramanın yasını tuttular. Sherlockyanlar olarak bilinen yirmi bin Holmes hayranı, son on sekiz aydır dedektifin hikâyelerini yayımlayan *The Strand Magazine* isimli dergideki aboneliklerini iptal ettiler. Conan Doyle, kamudan gelen bütün baskıya rağmen kararlıydı; artık Holmes hikâyeleri yazmayacaktı.

Sekiz yıl sonra, 'Bobbles' Robinson isimli genç bir gazeteci, memleketi Devon'ın bozkırlarına dadanan hayalet köpek efsanesini Conan Doyle'a anlattı. Yazar, hikâyedeki yeni kitap potansiyelini hemen gördü. Bozkırdaki maksimum güvenli hapishaneyi ziyaret etti, bataklıkların ve kayalıklı uçurumların vahşi peyzajında gezindi.

Bununla birlikte, Conan Doyle hikâyeyi güçlendirmek için bir ana karaktere ihtiyaç duyuyordu, bu sebeple en tanınan yaratısına, yani Baker Caddesi'nde yaşayan dedektife döndü. Dedektifi ıslak mezarından çıkarmadı -okurlar bir yıl sonra bunu yapması için yazarı zorlayacaklardı- ama hikâyeyi eski vakalardan biri olarak Watson'a anlattırdı. Conan

Doyle bunu biliyor olsun ya da olmasın, Holmes'u tekrar kullanma kararı, yazarın yeni kitabını bir klasiğe dönüştürdü.

Sherlock Holmes yaşadığı zamanın adamıydı ve o zamanlar değişikliklerle doluydu. Dedektif, Viktoriya Dönemi'nin sonunda, büyük İngiliz İmparatorluğu'nun başkentinde yaşıyordu. Bu dönem, İngiliz tarihinin en atik periyodu; bilim, sanat ve keşif alanlarında büyük başarılar görmüştü. Her şeyden önemlisi; eğitilmiş, rafine, sarsılmaz bir görev bilincine ve iyi ahlaka sahip 'İngiliz beyefendisi' fikrini yaratmıştı. Fakat bu dönemin sonu geliyordu. Gitgide büyüyen yoksulluk ve suç oranı gibi problemler, 'centilmen toplum' idealini baltalıyordu. Güney Afrika'da savaş çıkmak üzereyken, imparatorluk ufanmaya başlamış ve yeni teknolojilerin sabırsızlığına teslim olmuştu. Kısa zaman sonra caddelerde arabalar dolaşmaya başlayacaktı. Telgraf, telefon ve etkili posta servisi sayesinde iletişim geliyordu. Gece bile ehlileştiriliyordu. Thomas Edison 1879 yılında 'uzun ömürlü' elektrik lambasını icat edecekti. Holmes'un Londrası'nda kullanılan gaz lambaları ve at arabaları tarihe karışmak üzereydi.

Fakat Dartmoor, hem mesafe hem de zihin açısından Londra'nın çok uzağındaydı. Bozkır hâlâ ücra ve kırsal bir yerdi, vahşi peyzajı asırlardır değişmemişti. Birçok efsanenin doğum yeri olan bu arazi, okurları sihir ve mucize çağına götürmekle kalmayıp, insanların karanlık ve korku içinde yaşadığı za-

manlara da taşıdı. Bu korkunun modern dünyaya geri dönme olasılığı, *Baskerville'lerin Köpeği*'ni bu kadar ürkütücü yapan şeydir.

Geçmişin ve geleceğin muhalif güçlerinin arasında Sherlock Holmes durur. Holmes, hayalet köpeğe ve köpeğin temsil ettiği kadim vahşete karşı savaşırken, tutkuyla desteklediği yeni bilim ve mantık dünyasını korumak zorundadır. Aynı zamanda, gaddar bir katili yakalamaya çalışırken, eski dünya değerlerinin koruyucusu da olur. Holmes dürüst ve korkusuzdur. Kendi hayatı -ya da en yakın arkadaşısı Watson'ın hayatı- tehlikedeyken bile yılmaz bir kanun savunucusudur. Bu hikâyede, dedektife herhangi bir ödül ya da ödeme vadedilmez. Holmes'un bu kana susamış köpekle mücadele etmesinin tek sebebi, bu mücadeleyi kendine görev addetmiş olmasıdır.

Büyük kitapların hayatta kalmasının sebebi, okurların kendi zamanlarında da karşılaştığı fikirler ve karakterler içermeleridir. Tıpkı Holmes gibi, her birimiz geçmiş sezgimiz ile gelecek öngörümüz arasında bir denge kurmak zorundayız. *Baskerville'lerin Köpeği*'ni zamana dayanıklı bir klasik haline getiren şey budur.